

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/381/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114209460
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114209460.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária Korytár s.r.o. so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyni S. G., L.. XX. XX. XXXX, P. G. G. XXX/XX, XXX XX D. L., Š. M. D. O., P. Č. L. L.C. C. X. M. R. G., D. P. M. D. X., o zaplatenie 1 246,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25. 04. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1 246,35 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 23. 04. 2008 uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu č. 3804174173, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1 659,70 eura, ktorý sa zaviazala splácať pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve. Dňa 27. 12. 2012 vyzval navrhovateľ odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 1 246,35 eura spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania návrhu predstavuje dlh odporkyne sumu 1 246,35 eura podľa nasledovného určenia: istina: 103,46 eura, úrok: 74,93 eura, zosplatnená istina: 845,31 eura, pokuta (ušlý úrok): 102,37 eura, úrok sankčný z omeškania: 119,47 eura, dopočítaný úrok: 0,81 eura. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporkyne zaplatiť navrhovateľovi 1 246,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1 126,07 eura od 16. 04. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10Ro/143/2014-25 zo dňa 10. 07. 2014, ktorý bol pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporkyne zrušený uznesením č.k. 10Ro/143/2014-39 zo dňa 04. 11. 2014. Nakoľko sa súdu v konaní pobyť odporkyne zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/391/2014-53 zo dňa 15. 01. 2015 jej bola na zastupovanie v konaní ustanovená opatrovníčka.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09. 03. 2015, ktorého sa účastníci nezúčastnili, na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami, zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 30. 04. 2008 pod číslom XXXXXXXXXX zmluvu, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eura, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 36,88 eura, ročná úroková sadzba bola uvedená 19,79 %, RPMN 22,4 %, celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené 1 454,69 eura, termíny splatnosti splátok uvedené neboli, lehota splatnosti bola uvedená 84 mesiacov po

poskytnutí úveru. Nakoľko odporkyňa neplnila riadne a včas pravidelné mesačné splátky, navrhovateľ vyhlásil celý poskytnutý úver za splatný a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi v lehote do 15 dní od odoslania výzvy, t.j. od 28. 12. 2012. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi spolu 1 873,44 eura.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31. 07. 2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

Podľa § 4 ods. 3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 30. 04. 2008 pod číslom 3804174173 zmluvu, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eura (50 000,00 Sk) ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyňi, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciónnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určaniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v

odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 36,88 eura (1 111,00 Sk). Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Až z navrhovateľom predloženého splátkového kalendára súdu vyplýva rozpočítavanie úhrad z jednotlivých uhradených splátok na jednotlivé nároky. Z nej vyplýva, že kým napríklad pri splátke č. 2 malo byť použitých na úhradu istiny 5,32 eura, pri splátke č. 48 malo byť použitých na úhradu istiny 20,18 eura. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani termíny jednotlivých splátok, keď v zmluve je pod bodom 41 uvedená hviezdička, a k nej je uvedené, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcom po dátume poskytnutia úveru. Uvedené nezodpovedá zákonnému ustanoveniu, podľa ktorého musia byť uvedené „termíny“ splátok, teda konkrétne časové okamihy vyjadrené dátumom a nie výpočtom.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnený podľa § 7a ods. 2, podľa § 4 ods. 2 písm. g), písm. i) a písm. k) v spojení s § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne predloženého navrhovateľom odporkyňa čerpala finančné prostriedky vo výške 1 659,70 eur, pričom počas trvania zmluvy uhradila navrhovateľovi spolu 1 873,44 eura. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporkyňou čerpaný úver vo výške 1 659,70 eur bola povinná v uvedenej výške navrhovateľovi splatiť.

Nakoľko odporkyňa uhradil navrhovateľovi viac ako bola povinná plniť, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 OSP. V konaní úspešná odporkyňa nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.